

Uppsala, tryckt hos E. P. Sundqvist 1802.

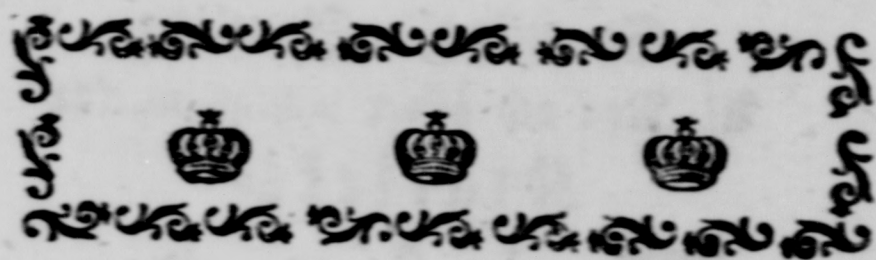
2. Denna skänke gör mig smärta
Denna oro tar min själ,
Att hwad plågar för mitt hjerta,
Att hwad hinder för mitt wäl.

3. Denna saknad gör mig smärta
Denna oro tar min själ,
Att hwad plågar för mitt hjerta,
Att hwad hinder för mitt wäl.

I.

Den Andra:

4. Den som wänta på en återkomst,
Den som wänta på en återkomst,
Den som wänta på en återkomst,
Den som wänta på en återkomst.

I.

Ensam i min låga soja,
Sitter jag förnögd ändå
Fastän kring min Spinnräd soja
Många Gaderlösa små,
Fastän Gaderlösa små
Rundt omkring min Spinnräd soja,
Sitter jag förnögd ändå.

2. Han, som wakar för oss alla,
Han, de Gaderlösa far,
Englaskaran skal besalla,
Att besyddas deras dar.
Att besyddas deras dar.
Skall han anglarne besalla,
Han, de Gaderlösa far.

3. Denna krusa tanke tröstar:
Lifwen jag har varit säll.
Den bekymret öfwertröstar
Mången ledsam vinterqwall.
Mången ledsam vinterqwall.
Denna krusa tanke tröstar:
Lifwen jag har varit säll!

4. Den

7. Mär jag enbart på dig tänker
Du nu andlig segert har.
Den du på mitt hjerta wunnit,
Mitt krusa dar,
6. Den min ömhet för dig brunnit
Den som gort mig glada hopp.
Många erbjöd mig minne
Du som ser mitt lefnadslopp;
5. Himlen du som ser mitt himne
Gör den som mig känke glimt.
Gör de lida av lida smärta
Ed beklundigt och så durt.
4. Att du konat detta hjerta
Hwad din affig det med war?
Himlen! Det förklar jag frögar
Lycklig den ej kånst har
3. Denna högtid, hwad du plågar,
Mär jag tänke lycklig bil.
Gör ej mer ditt hjerta funnet
Dessa dar går inatt förbi,
2. Denna sälla stund förminnet
Gör hos dig förminnet har.
Så de många lufwa stunder
Som så ofta minnet war
Såra sälla lufwa stunder

I.

Den Sjette:

Mär jag dig mitt hjerta skänker
Far du bort och glömmet mig.

8. Denna saknad gör mig smärta
Denna oro tar min själ,
Att hwad plågar för mitt hjerta,
Att hwad hinder för mitt wäl.

9. Lycklig den som utan smärta
Uppå Wänner tänka kan,
Att om jag i detta hjerta
Litet mindre ömhet sann.

10. Fast mitt hjerta, sorgens Ankar,
Att jag nödgas från dig slip,
Så har jag dig i min tankar,
Och din Wälsnad stöds mig bry.

11. Lef förnögd i sälla dagar
I ditt hela lefnads-lopp,
Och om Himlen så behagar
Sålla all min önskan opp.

12. Edt ej twång din lefnad kränka;
Men med fri och ledig själ,
Den du ämnat hjerta skänka
Mär jag wet det går mig wäl.

13. Far förnögd, wälskommen dert;
Glöm ej bort den dig har skär,
Nåden, Werld, jag alt förklar,
Du nåst Gud witt skänkap är.

N. A. 1844